

ANTOLOGIA POEZIEI ROMÂNESTI CU FORMĂ FIXĂ

Ediție îngrijită, notă asupra ediției, concepute
și bibliografie de **Nicolae Leahu și Raisa Leahu.**

Prefață de **Nicolae Leahu**

Antologia poeziei românești cu formă fixă, îngrijită și concepută de Nicolae Leahu și Raisa Leahu. - C. N. T. E. Știința, 2012. (Colecția "Câmpul de lectură"). - 224 p. - ISBN 978-973-67-971-8

© Editie îngrijită, notă asupra ediției, concepute și bibliografie de Nicolae Leahu și Raisa Leahu. - C. N. T. E. Știința, 2012. (Colecția "Câmpul de lectură"). - 224 p. - ISBN 978-973-67-971-8

CZU [821.135.1+821.135.1(478)]-82

A 62

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Editat cu sprijinul Ministerului Culturii

Aprobat de Comisia de selecție pentru editarea cărții naționale

Redactor: Mihai Papuc

Corector: Maria Cornesco

Redactor tehnic: Nina Duduciuc

Concepție grafică a colecției: Vitalie Ichim

Machetare computerizată și copertă: Vitalie Ichim

Coperta I: Gustav Klimt, *Sărutul* (1907-1908)

Întreprinderea Editorial-Poligrafică *Știința*,
str. Academiei, nr. 3; MD-2028, Chișinău, Republica Moldova;
tel.: (+373 22) 73-96-16; fax: (+373 22) 73-96-27;
e-mail: prini@stiinta.asm.md; prini_stiinta@yahoo.com;
www.stiinta.asm.md

DIFUZARE:

Republica Moldova: ÎM Societatea de Distribuție a Cărții *PRO-NOI*
str. Alba-Iulia, nr. 75; MD-2051, Chișinău;
tel.: (+373 22) 51-68-17, 71-96-74; fax: (+373 22) 58-02-68;
e-mail: info@prnoi.md; www.pronoi.md

Toate drepturile asupra colecției „Câmpul de lectură” și a acestei ediții aparțin
Întreprinderii Editorial-Poligrafice *Știința*.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Antologia poeziei românești cu formă fixă/ed. îngrijită, notă asupra ed., concepte și bibliogr. de Nicolae Leahu, Raisa Leahu. – Ch.: Î.E.P. *Știința*, 2015 (Combinatul Poligrafic) – 224 p. – (Colecția „Câmpul de lectură”, ISBN 978-9975-67-968-8)

ISBN 978-9975-67-971-8

[821.135.1+821.135.1(478)]-82

© Ediție îngrijită, notă asupra ediției,
concepte și bibliografie de Nicolae
Leahu și Raisa Leahu, 2015

© Prefață: Nicolae Leahu, 2015

© Întreprinderea Editorial-Poligrafică
Știința, 2015

ISBN 978-9975-67-971-8

CUPRINS

19 | Spumele haosului și savantele ritmuri

22 | Notă asupra ediției

ACROSTIH

Dimitrie EUSTATIEVICI BRAȘOVEANUL

23 | Ahrosticon

Alecu VĂCĂRESCU

24 | Lucsandra

Costache CONACHI

25 | **Nume** [Mă duc, stăpână, de-acum și nu știu de-oi mai veni]

25 | **Nume** [La obrazul ce firește...]

26 | **Nume** [Acest foc ce dinadins...]

26 | **Nume** [Cu a feței tale rază...]

Bogdan PETRICEICU HASDEU

27 | La noi...

Gheorghe CUTASEVICI

28 | Asta-i Patria, etern cuvânt

BALADĂ

Șerban FOARȚĂ

29 | Balada baionetei din Bayonne

Emil BRUMARU

31 | Baladă

CATREN

Anonim

32 | [Doamne, Doamne, mult zic Doamne...]

Nicolae LABIȘ

- 34 | Portret
34 | Poezia cititorului

DISTIHI

DOSOFTEI

- 35 | Stih [Pentru Sfântul Onisifor]
35 | Stih [Pentru Sfântul Ioan cel Scund]

Dimitrie ANGHEL

- 36 | Cum cântă marea

Ion PILLAT

- 37 | Aci sosii pe vremuri

Lucian BLAGA

- 39 | Cerească atingere
39 | Asfințit marin
40 | Noiembrie

B. FUNDOIANU

- 41 | E ziua cea din urmă

Nichita STĂNESCU

- 42 | [Ai văzut...]

Mihai URSACHI

- 43 | Non dolet

Vasile ROMANCIUC

- 44 | Trece un om...

Arcadie SUCEVEANU

- 45 | Catharsis (II)

GAZEL

Mihai EMINESCU

- 46 | Ghazel
47 | Gazel

George COȘBUC

- 48 | Gazel
48 | Lupta vieții (Gazel)

GLOSĂ

Mihai EMINESCU

- 50 | Glossă

Mircea CĂRTĂRESCU

- 53 | [Glosă]

HAIKU

Florin VASILIU

- 56 | [În explozia...]
56 | [În octombrie...]
56 | [Umbra unui ram...]
56 | [Vrăjită, apă...]

Șerban CODRIN

- 57 | [Cad flori de cireș...]
57 | [O dată pe an...]
57 | [Cariul în grindă...]
57 | [În ridurile...]
57 | [Căzând frunzele...]

Mircea PETEAN

- 58 | [casă la munte...]
58 | [da – o poezie...]
58 | [pe ducă-i-i anul...]

Emilian GALAICU-PĂUN

- 59 | Nunta de la Cana Galileea

Respect pe **PANTUM** și cărți

Cincinat PAVELESCU

60 | Pantum

Mircea C. DEMETRIADE

62 | Pantum

Ioanid ROMANESCU

63 | Pantum

Ion ROȘIORU

64 | Pantum [Plonjez definitiv în tine...]

64 | Pantum [Din când în când ne-ntoarcem...]

RENKU

Constantin SEVERIN, Șerban CODRIN

66 | Stâncă în spațiu

RITORNELĂ

George COȘBUC

68 | Ritornele

Ilie I. DELEANU

70 | Ritornele

RONDEL

Alexandru MACEDONSKI

71 | Rondelul lucrurilor

72 | Rondelul crinilor

72 | Rondelul cupei de Murano

73 | Rondelul rozelor ce mor

73 | Rondelul marilor roze

74 | Rondelul apei din ograda japonezului

74 | Rondelul chinezilor din Paris

B. FUNDOIANU

75 | Rondel de toamnă

75 | Rondel de primăvară

Leonid DIMOV

76 | Rondelul ochiului de geam

76 | Rondelul semnului ceresc

77 | Rondelul gutuilor

77 | Rondelul rondelurilor

Pavel BOȚU

78 | Rondelul însetării

Mihai URSACHI

79 | Cântecul lui Iacint în rozariu

Șerban FOARȚĂ

80 | Rondelul rozei vânturilor

RONSET

Horia BĂDESCU

81 | Ronset [Amiezi, amurguri, dimineți, amiezi...]

82 | Ronset [A fost? Va mai veni? Mai este încă?...]

82 | Ronset [Macină moara, uruii valțul...]

SEXTINĂ

Bonifaciu FLORESCU

83 | Sestina. Seara pe câmpie

SONET

Gheorghe ASACHI

85 | Cătră Tibru

86	La introducerea limbei naționale în publica învățătură în Moldavia, la 1828
	Ion HELIADE-RĂDULESCU
87	Sonnet I. La anul 1830
	Vasile ALECSANDRI
88	Lacul de Como
	Mihai EMINESCU
89	Iambul
89	Vorbește-ncet
90	Iubind în taină
90	Oricare cap îngust
91	Oricâte stele
91	Afară-i toamnă
92	Sunt ani la mijloc
92	Când însuși glasul
93	Trecut-au anii
93	Veneția
94	Răsai asupra mea
94	Ai noștri tineri
	Mircea C. DEMETRIADE
95	Spleen
95	Păianjenul de aur
96	Sonuri și culori
	Traian DEMETRESCU
97	Clavirul
	Alexandru OBEDENARU
98	Naiadele
	Șt.O. IOSIF
99	Poezia
99	Toamnă
100	Sonet modern
100	Înserare

	Mihai CODREANU
101	Cântărețul meu
101	Spre Venus
102	Vedenii
102	Poem feeric
103	Simbolism de toamnă
103	Sonata lunii
	Ștefan PETICĂ
104	Moartea visurilor. VII
104	IX
	Dimitrie ANGHEL
105	Spre Cythera
	Octavian GOGA
106	Sonet [Cuprinde-mă din nou, singurătate...]
106	Gândește-te...
107	Sonet [Acum din nou îmi treci pe sub fereastră...]
107	Apus
	Alexandru GHERGHEL
108	Sonet (Strada)
	Panaït CERNA
109	Sonet
	Alfred MOȘOIU
110	Moartea florilor
	George BACOVIA
111	Sonet
	Nichifor CRAINIC
112	Caliacra
112	Sălcii elegiace
113	Marea
113	Floarea-soarelui
	Ion PILLAT
114	Drum de noapte

- 114 | Vânătoare
George TOPĂRCEANU
- 115 | Broasca-țestoasă
115 | Sonet estival
- 116 | Sonete pluvioase
Lucian BLAGA
- 117 | Răsărit magic
117 | Cariatide
- 118 | Don Quijote
118 | Lângă vatră
- 119 | Cerbul
119 | Măgărușul
Victor EFTIMIU
- 120 | Sonetul
120 | Sonetul este-un leu
121 | Sonetul este-o dramă
121 | Când s-a lăsat și ultima cortină...
- Tudor ARGHEZI
- 122 | Cucuveaua
Ion BARBU
- 123 | Munții
123 | Copacul
124 | Banchizele
124 | Gest
- 125 | Răsărit
125 | Text
B. FUNDOIANU
- 126 | Dorm florile
126 | Moise
127 | Scara lui Iacob
127 | Eglogă marină
128 | Spleen
128 | Reverie

- 129 | Mănăstire. XVI
129 | Poezia. Sonet
Mateiu I. CARAGIALE
- 130 | Grădinile amăgirii
130 | Noapte roșie
131 | Cronicarul
131 | Domnița
Vintilă HORIA
- 132 | Teleologie
G. CĂLINESCU
- 133 | Lete
133 | Păpădia
Virgil TEODORESCU
- 134 | Ecou mineral
Ștefan Aug. DOINAȘ
- 135 | Sonetul amintirii fără glas
135 | Sărutul
136 | Durată
136 | Doar tu
137 | Dansul
137 | Sonete către Euridice. I
138 | Metamorfozele. I
138 | II
139 | VI
139 | IX
140 | XIII
Aureliu BUSUIOC
- 141 | Basm
141 | Înțelegere
Gheorghe TOMOZEI
- 142 | Sonetul psalm
142 | Sonetul sonetului

144 | **Sonet** ameni și cărți
 144 | În stilul binecunoscut

Constanța BUZEA

- 146 | [cu ochii la cerul de ieri]
- 146 | [aș vrea să facem oameni de zăpadă]
- 147 | [septembrie fără asprimea verii]
- 147 | [aștept un deal tihnit păscut de vite]
- 148 | [aceiași magic joc rotund cu plute]
- 148 | [cu flori și cu boboci de sticlă rece]

Radu CÂRNECI

- 149 | I. ...Și, rătăcind pe apa neantului de dor
- 149 | VI. Edenul meu de mugure și soare

Ion VINEA

- 151 | Sonet
- 151 | Fantezie

Romulus VULPESCU

- 152 | Testament
- 152 | Monarh de moarte
- 153 | Sonet de toamnă

Anatol CIOCANU

- 154 | Verona

Leonid DIMOV

- 155 | Sonetul ultimei iubiri
- 155 | Pe malul Stixului. I
- 156 | II
- 156 | VII

Gheorghe PITUȚ

- 157 | Ovidiu
- 157 | Ființa
- 158 | Ca prima oară

158 | Rame de toamnă

159 | 1. Frunza

159 | 4. Noblețe

Ioanid ROMANESCU

160 | Sonet

Mircea IVĂNESCU

- 161 | Înnoptând într-o cameră plină cu cărți
- 161 | Făcându-se dimineața într-o cameră plină cu cărți
- 162 | Manierisme

Emil BRUMARU

- 163 | Sonetul de pe insulă
- 163 | Sonet [Ți-am pus piper pisat în așternuturi...]
- 164 | Sonet [Azi vom pleca spre fericire...]
- 164 | Sonet [Mi-am cheltuit pitacii de-a valma pe sonete...]
- 165 | Transcrierea sonetului nr. 19, et. V, ap. 14

Mihai URSACHI

166 | Sonet ridicol

Mircea DINESCU

167 | Doamne-fereste

Șerban FOARȚĂ

- 168 | Sonet în contrarimă
- 168 | Ferestre în aprilie

Leo BUTNARU

- 169 | Solilocus aproape vesel al lui Omar Khayyam
- 169 | De Socrates
- 170 | Nemăsurare

Arcadie SUCEVEANU

- 171 | Pește de mare
- 171 | Imperiul nisipului, Sahara
- 172 | Nufărul magic
- 172 | Albatrosul lui Baudelaire
- 173 | Fluturi de noapte
- 173 | Echilibru imperfect

174 | Mircea CĂRTĂRESCU
[Pentru artist, femeia nu-i femeie...]

Alexandru MUȘINA
175 | Către cititor

175 | W.C.

176 | Diva (The Ultimate Modern Toy)

176 | Armăsarul și păpușa

Emilian GALAICU-PĂUN
177 | Sonetul sonetelor

Dumitru CRUDU

178 | sonet 4

178 | sonet 8

COROANĂ DE SONETE

Paul MIHNEA

179 | Coroana coroanelor (fragment)

DERIVATE SONETICE

SONET INVERSAT

Mihai CODREANU

188 | Cioclul (sonet invers. În ritm liber)

SONET DUBLU

Mircea DEMETRIADE

189 | Pianistul (Dublu sonet)

Panaït CERNA

191 | Tristețea Lenorei (Sonet dublu)

Mircea CĂRTĂRESCU

193 | (Sonet dublu) [găsesc tot mai puține lucruri care merită să fie scrise...]

SONETE ÎN DIALOG

Mihai CODREANU

194 | Afurisenie

Păstorel (AI.O. THEODOREANU)

195 | Replică la replică

CIOB DE SONET

Nichita STĂNESCU

196 | Ciob de sonet

SONET LUDIC

Ion HADÂRCĂ

197 | Sonetul numai sunet

SONET NETERMINAT

Emil BRUMARU

198 | Sonet neterminat

Emilian GALAICU-PĂUN

199 | [sonetul inocenței pierdute odată cu ultimul vers]

„ULTIMUL” SONET

Dumitru CRUDU

200 | sonet de iubov, trist 12

TANKA

Șerban CODRIN

201 | [Iată cum devii...]

201 | [Nu-i magia mea...]

201 | [La prima noastră...]

202 | [A fi singură...]

- 202 | [Primul ciripit...]
 202 | [Tocmai spulberă...]
 202 | [Un fluture alb...]
 202 | [O răspundere...]
 202 | [Vântul scuturând...]

TERȚINA

- Mihai EMINESCU
 203 | Care-i amorul meu în astă lume

- Șt.O. IOSIF
 205 | Terține

- Dimitrie ANGHEL
 206 | Ex-voto

TRIOLET

B. FUNDOIANU

- 207 | Triolet
 207 | Triolete

- 209 | Concepte
 222 | Bibliografie generală

SPUMELE HAOSULUI ȘI SAVANTELE RITMURI

Modernitatea și postmodernitatea au dinamizat de o asemenea manieră înfățișarea literaturii încât a repune astăzi în discuție statutul formelor fixe în poezie va părea unor spirite sceptice, ca să nu spun pripite sau intolerante, dacă nu un anacronism, atunci, cel puțin, o ciudățenie. Nu e nici una și nici cealaltă. Pe de o parte, pentru că se mai scrie poezie cu formă fixă (de exemplu, cele mai recente volume de sonete – e adevărat, nonconformiste – ne parvin dintr-o direcție oarecum neașteptată, de la doi poeți optzeciști, Mircea Cărtărescu – cincizeci de sonete și Alexandru Mușina – hinterland), iar, pe de cealaltă parte, pentru că în ființa – profundă! – a poeziei, ca și în natură de altfel, nimic nu se pierde, ci totul *se transformă*, cu radicalism sau cu grație, cu seninătate sau crispate, cu gravitate sau ironie.

Neavând un trecut organic (evaluabil adecvat exclusiv în interiorul unei limbi/literaturi naționale), așa cum reunește, ca proiect imaginar, pasaje temporale asincrone și spații geografice îndepărtate/izolate (Sicilia medievală și Japonia epocilor Heian și Kamakura, Florența lui Petrarca, epoca poezilor Pleiadei franceze sau Londra shakespeare-iană, lumea iraniano-arabă, arhipelagul malaysian și iar Țara Soarelui-Răsare etc.), poezia cu formă fixă ar fi îndreptățită să-și revendice o istorie universală, relativ coerentă, doar odată cu secolele XVIII–XIX, adică abia atunci când însăși ideea de poezie ajunge în pragul unor mutații ce vor atrage după sine erupțiile în lanț ale discursului poetic de tip experimental.

Mult mai lesne ar fi să schițăm, pornind de la prefigurarea spiritului poeziei și înaintând spre configurația conceptelor, premisele acelor tensiuni ontologice și artistice care au îndrumat elanurile poeticii înspre jinduita luminiscentă de cleștar a formelor fixe.

Istoria formelor (*a structurilor interne*, în accepția lui Edgar Papu din Evoluția și formele genului liric, dar și cea *a structurilor exterioare*, a tiparelor – ritm, rimă, strofă etc.) poeziei se identifică, în mare, cu istoria poeziei însăși. Efort de *punere în ordine* a eului/sinelui și de acordare a impulsurilor acestora cu lumea (și reprezentările ei), poezia se naște din spumele haosului, *imitând*, în dezvoltarea sa ulterioară, santinele ritmuri (*pentru nunțile necesare*, sugera Ion Barbu) ale Naturii și extaticul,

În lipsa unui număr suficient de studii aplicate asupra evoluțiilor fiecărei forme fixe, a sintezelor și antologiilor de gen etc., lucrarea noastră este fatalmente „incompletă”. Cu toată dorința autorilor de a-i asigura o cât mai strânsă perspectivă istorică și valorică, am renunțat la utopia „exhaustivității” în folosul... punctualității, construind antologia în jurul sonetului, forma fixă privilegiată în literatura română de la Eminescu încoaace. Am cules, pentru a nu arăta că „dogmele” ar interesa mai mult decât poezia însăși, și câteva insolite „abateri” de la canon, pe care le-am inserat în subcapitolul **Derivate sonetice**, un mod de a celebra curajul poeților de a nu se lăsa încolonați în umbra „modelelor”, ca și voința lor de a experimenta chiar pe un teren programat să tempereze inovația.

Spre deosebire de întâia lucrare de acest fel la noi, semnată de Gh. Cardaș (Vezi **Poezii cu formă fixă**, București, Editura Albatros, 1973), care ne-a fost de un real ajutor, inclusiv ca parteneră într-un dialog discret polemic, și care cuprindea și un număr considerabil de texte din lirica universală (în original și/sau în traducere), ne-am limitat demersul la practica literară românească, antologând însă, cum este și firesc, și textele reprezentative aparținând unor poeți din Basarabia, Bucovina de Nord sau din diaspora. La cele 11 specii (*catren, distih, gazel, glosă, pantum, ritornelă, rondel, sextină, sonet și dublu sonet, terțină, triolet*) inventariate de Gh. Cardaș în spațiul literaturii române, ediția de față adaugă altele 7 (*acrostih, baladă, haiku, renku, ronset, coroană de sonete, tanka*), deși, să recunoaștem, nu întotdeauna avem de-a face cu un număr semnificativ de practicanți ai cutărei sau cutărei specii. Cultivând grădinile trecutului, o antologie de acest fel lucrează totuși pentru viitor, de unde sunt de așteptat alte încercări de a îmblânzi rigorile poeziei cu formă fixă.

Pentru a nu aglomera antologia cu prea multe piese „marcate” istorico-literare sau, altelei, teoretico...sentimental, am optat pentru poeme care, dincolo de caracterul lor ilustrativ, să placă cititorului actual inclusiv ca varietate tematică și stilistică. Am inclus, deliberat, în antologie, și texte (sonetele lui Mircea Ivănescu sau Dumitru Crudu, de exemplu) ce se înscriu într-o mai vastă și neîncetată acțiune de *decanizare*, apreciind atitudinea în cauză ca fiind una motivată estetic, de subminare a rigidității (adeseori emfatică sau gratuite) a formelor fixe, dar și de consolidare a instituției poeziei, pentru că reacțiilor de structurante li se răspunde, la celălalt pol, cu reacții structurante.

Organizând alfabetic speciile, cu excepția *coroanei de sonete* și a subcapitolului **Derivate sonetice**, asimilate de noi familiei aceluiași canon, am prezentat autorii în ordine cronologică, în funcție de anul debutului editorial, mai potrivit pentru a urmări aventura formelor fixe în timpul și spațiul literaturii.

La transcrierea textelor, am păstrat, în general, scrierea/rostirea autorilor sau spiritul unor ediții de autoritate, modificarea majoră ținând de adoptarea, la cererea expresă a editurii, a prevederilor ortografice conforme DOOM 2.

Autorii

ACROSTIH

Dimitrie EUSTATIEVICI BRAȘOVEANUL

(cca 1730–1796)

AHROSTICON

„Hristos a tot puternic îndurat Împărat,
 Ridicând pre tot omul călcat și îndurat,
 Îsrailul cel nou de Hristos e priimit
 Să fie numai curat, drept și pRea umilit.
 Tot pomul lui roade prea să îndrePtează,
 Să arată și de toți să mărTurisește,
 Este știut precum că curat să slAvește,
 Starea dreptății cei bine înTocmite,
 Toate faptele fiind prea împOdobite,
 Ertare, slobozie în veci dăRuieste
 Tot omul celuia ce să pocăiește!”

1755–1757

Respect pentru oameni și cărți

La doi ochi ce sunt din fire,
plini de nur și de simțire,
Urmează ca și-nchine
vrând și nevrând fiecine;
Căci într-o căutătură
viața dau și viață fură:
Sunt deprinși tot a supune
și-a robi fără minune.
Acești ochi plini de putere,
căutând cu mângâiere
N-au zăbovit să găsească
lesnire să mă robească ;
Dar și eu fără sfială
le didei fâgăduială :
Rob să le fiu în vecie ;
cu mare statornicie ;
Acest dulce de rob nume
să-l port și în ceea lume.

NUME

Mă duc, stăpână, de-acum și nu știu de-oi mai veni.
Ah, ascultă, să-ți grăiesc, până n-apuc a muri.
Răbdare îți zic să faci și răbdând să nu urăști
Inima care ți-am dat numai tu s-o stăpânești.
Ori în ce stare voi fi, să știi că m-or îngropa
Amanet cu viața mea numai la dragostea ta.
Rob desăvârșit al tău fiind dat prin giurământ,
A mă preface nu-i chip până ce-oi întra-n pământ.

NUME

La obrazul ce firește
Cer cu stele-nchipuiește
Urmează să să robească
Orice fire omenească,
Căci ochii ce săgetează,
Ca luceferii cu rază,
Supt două arce-nghinate
Inimile țân legate.
Aerul ce aburește
Dintr-un sân ce izvorăște
Repetă, Nuri, blândeță și dulceată,
Morților încă dă viață.
Dar evghenia ce are
Ca un ifos de-ndurare,
Robind placul și sămțarea
Pleacă toată omenirea
A primi cu bucurie
Jertfă în veci la ea să fie.

NUME

Acest foc ce dinadins
Respect pentru oameni și în suflet tu mi-ai aprins
Nu să vă mai potoli
De-acum până ce-oi muri.
Inima mea s-au primit
Din ceasul ce te-au iubit,
Ca să rabde orice rău
I-a fi scris pe pieptul tău,
Având lucru hotărât
A-ți robi până-n sfârșăt.

NUME

Cu a feței tale rază
Soarele s-asămenează,
Atunci când să pogoară
La sfințitul de vară
Seninând cu mângâiere
La a tuturor vedere.
A ochilor tăi ivală,
Cu blândeța ce ne-nșală,
Năvălind cuprinși de gene,
Săgetează din spâncene.
Duhul tău ce legiuiește
Pravili ce lumea primește
Robește cu biruință
A sâmtărilor ființă,
Adunând într-o unire
A tuturor proslăvire.

LA NOI...

„La noi e putred mărul” a zis de mult poetul
A zis cu desperare și a murit nebun
Căci îl zdrobi durerea când s-a convins cu-ncetul,
Oftând după scăpare, că nu mai este bun
Nici sâmburele însuși, speranța viitoare,
Fecioara sficioasă ascunsă de priviri.

O, da! un vierme sarbăd cu otrăvită boare
Rozând fără-ncetare nu lasă nicăiri
Bucată nemânjită, și în zadar să crează
Iluzia din urmă ar vrea, că tot mai poți
Redobândi scânteia din dispăruta rază!

I-am cântărit, piticii! i-am măsurat pe toți!
Lucesc prin neștiință, prin penele străine,
Insecte cu o umbră mai mare decât ei,
Te-nșală-n perspectivă, dar când te uiți mai bine
E trist și-ți vine milă de falnicii pigmei!

Rivali cu cine știe ce geniuri sublime,
Aruncă vorbe-n aer ce curg ca un șiroi,
Repetă, dar de unde, din ei nu spune nime...
E putred, putred mărul din sâmbure la noi!

De la Berlin venea berlina
și îndăgaul, de la Indi,
Iubea Marcel pe Albertina
și era fără sâmburi,
și ne-a cuprins indiferența,
și a trui pocnit câte-un balon,
sclipeau falanțele, -n Faenza
și balonetele, -n Bayona.

Sarduele, din marca sarlă,
din Perala, pierică venea.

ASTA-I PATRIA, ETERN CUVÂNT

Respect pentru oameni și cărți

Ram vânos cu frunza verde-n cânt,
 Om cu dorul sevă din pământ,
 Muncă, fericire și avânt,
 Înfrățire-n faptă și în gând,
 Naștere din tot ce e mai sfânt,
 Imn de mângâiere răsunând! –
 Asta-i Patria, etern cuvânt.

BALADĂ

Șerban FOARȚĂ

BALADA BAIONETEI DIN BAYONNE

Venea olanda din Olanda,
 venea cașmirul din Cașmir;
 că ni s-a ofilit ghirlanda
 cuvinte nù am, să mă mir;
 am mai dansat o arleziană,
 a mai căzut un batalion;
 sclipea,-n Artois, o arteziană
 și-o baionetă, la Bayonne.

De la Berlin venea berlina
 și indigoul, de la Ind;
 iubea Marcel pe Albertina
 și era tare suferind;
 și ne-a cuprins indiferența,
 și-a mai pocnit câte-un balon;
 sclipeau faianțele,-n Faenza
 și baionetele,-n Bayonne.

Sardiniile, din marea sardă,
 din Persia, piersica venea;

Mansart murise-ntr-o mansardă,
 ofițerimea lenevea;
 se prelingea o vară laxă
 ca înghețata, din baton;
 sclipeau saccii în țara saxă
 și baionete, la Bayonne.

Havana-ți oferea havane
 din care-albastru fum adii
 dinspre divane spre tavane
 ca la Bagdad, sub bagdadii;
 Colonia ne dădea colonie
 iar Bostonul, un vals-boston;
 s-a statuat Finis Poloniae
 și am dat fuga la Bayonne.

Din Caesar, Kaiserul și Țarul,
 din vespasiană, Vespasian;
 hazardul bate veșnic zarul
 pe care-l tot arunci în van;
 se răsfrângea-n oglinzi de damă
 blazarea noastră cu blazon,
 iar nu în sclipitoare lamă
 de baionetă de Bayonne.

Voltaire dormea într-o volteră
 și, între timp, filosofa;
 a mai trecut de-atunci o eră,
 a mai căzut câte-o sofa;
 de ce se clatină iatacul
 și cad ghiulele pe balcon?
 Opriți, opriți, opriți atacul
 la baionetă, la Bayonne!

ÎNCHINARE

A mai trecut o belepòcă;
 Adio, domnule baron!
 Sclipește-n soare, echivocă,
 o baionetă, la Bayonne.

BALADĂ

Vechi piftier de țâțe clocitoare,
 Prin pâlnii scurs în bălți de somn ca lapții,
 Nemăturat cu geana de fecioare,
 Cel mai becisnic dintre toți inapții,

Ou putrezindu-și gălbenușu-alene
 Pe polițe, din nou mi se arată
 VEDENIA! Parfumul face pene
 Și-năbușă nări, căni, odăi și, iată,

Prin iadul cald din jur mișc-o femeie
 Piciorul ei, greu minutar de carne.
 Ce fante ca din bumbi pieptu-și descheie,
 Preauleios sufletu-n cești să-și toarne?

ÎNCHINARE

O, ACEL VERS, subțire maț de flutur,
 Chioșc de cocon, desmăț al smirnei moale,
 Crud părț de înger chiflicind cristale,
 Rouă regească-n turn ce-arar o scutur!

CATREN

Anonim

Doamne, Doamne, mult zic Doamne,
Dumnezeu pare că doarme
Cu capul pe-o mănăstire
Și de nimeni n-are știre.

*

Bate, Doamne, și mai lasă
Câte-o fetiță frumoasă.
Bate, Doamne, și mai ține
Câte-un bădișor ca mine.

*

Duce-m-aș cu norii-n vânt,
Nu mă pot de-al mândrei gând,
M-aș duce cu stelele,
Nu mă lasă mândrele.

ÎNCHINARE

A mai trecut o belepocă
Adio, domnule baron!
Scâlpește-n soare ochivocă,
o balonetă, la Bayonne.

CATRENE

Cum pierzi noaptea cu cetitul!
Am trecut din întâmplare
Și-mi venea, așa, să intru
Și să suflu-n lumânare...

*

Draga mea, fără cuvinte,
Doar din ochi pricepe toate.
Numai cât mă uit la dânsa
Și-mi răspunde: „Nu se poate!”

*

Supărările iubirii
Sunt ca ploile cu soare:
Repezi, dar cu cât mai repezi
Cu atât mai trecătoare.